

Patienten var undveget, stod vidt aabent, tilbageslaaet til Muren, da Afdelingssygeplejersken kom Kl. 10 $\frac{1}{2}$.

Da den af Plejeren udviste Adfærd maa henføres under Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 61, idet den for hans Stilling nødvendige Tillid er i høj Grad svækket som Følge af hans Pligtforsømmelse, og da Plejeren, der er 63 Aar gammel, paa Grund af, at han lider af Emfysem og Blodtryksforhøjelse, i Forbindelse med hans manglende Omtanke, maa anses for uanvendelig til det mere anstrengende og i psykisk Henseende vanskelige Dagsarbejde, er der efter stedfunden Samraad mellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet meddelt ham Afsked fra Udgangen af Februar 1930 at regne, saaledes at Spørgsmaalet om hans Pensionering i Medfør af nævnte Lovbestemmelse skal forelægges Bevillingsmyndighederne til Afgørelse.

Under Hensyn til hans Alder og lange Tjeneste, der ikke tidligere har givet Anledning til Klage — han er født den 13. September 1866 og ansat som Plejer ved nævnte Sindssygehospital fra 1. Maj 1908 — er man dog af den Formening, at der, uanset den af ham udviste Pligtforsømmelse efter Omstændighederne bør tillægges ham ordinær Pension efter Tjenestemandslovens § 55. Denne vilde udgøre 1292 Kr. med dertil svarende Tillæg.

Til 6. Den 24. Juni 1928 blev Kaptajn af Fodfolket Harry Lembourn, der er født den 24. November 1886, udnævnt til Premierløjtnant den 24. Oktober 1913 og til Kaptajn den 21. Oktober 1925, under et Ophold i Tyskland anholdt af de tyske Myndigheder, sigtet for Overtrædelse af en tysk Spionagelov. Som Følge heraf blev han i Henhold til Tjenestemandslovens § 11 den 29. s. M. suspenderet fra sin Tjeneste. Ved den tyske Rigsrets Dom af 9. Januar 1929 blev han for det fornævnte Forhold idømt Tugthusstraf i 5 Aar.

Efter at Krigs- og Finansministeriet havde haft Adgang til ad fortrolig Vej at gøre sig bekendt med Præmisserne til nævnte Dom, og man efter det i Sagen foreliggende var kommet til den Opfattelse, at Tilfældet vilde være at henføre til de i Tjenestemandslovens § 61 omhandlede, idet det Forhold, for hvilket Lembourn var dømt, maatte svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, blev han paa Krigsministeriets Forestilling under 3. April 1929 afskediget af Krigstjenesten, saaledes at Spørgsmaalet om hans Pensionering i Medfør af nævnte Lovbestemmelse skal forelægges Bevillingsmyndighederne til Afgørelse.

Finansministeriet maa imidlertid være af den Formening, at der under de foreliggende Forhold ikke bør tillægges ham Pension.

Til 7. Den 5. December 1929 blev Kaptajn i Hærens Flyverkorps Søren Anker Andersen, der tillige beklædte den honorarlønnede Stilling som Statens Tilsynsførende med den civile Luftfart og som saadan af Ministeriet for offentlige Arbejder var anmodet om at deltage i en Rejse til Udlandet for at studere forskellige dér i Brug værende Belysningsanlæg for Natflyvning, dræbt ved en Automobilulykke, der indtraf paa Tilbagevejen fra en Undersøgelse af Natbelysningen paa en fra Berlin udgaaende Flyverute.

Han efterlader sig Enke og 2 Børn paa henholdsvis 5 og 1 Aar.

Da det afdøde overgaaede Ulykkestilfælde ikke er indtruffet ved Udførelsen af hans pensionsgivende Tjeneste som Kaptajn i Hæren, men paa en af ham i hans Egenskab af *honorarlønnet* Tilsynsførende med den civile Luftfart foretagen Tjenesterejse, er der ikke Hjemmel for at fastsætte den hans Enke tilkommende Pension efter Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 64, Stk. 2. c.

Da Kaptajnen imidlertid er omkommet under Udførelsen af et ham af Staten overdraget Hverv, maa Finansministeriet finde det stemmende med Billighed, at Enkepensionen, der efter Tjenestemandslovens almindelige Regler udgør 1373 Kr. 64 Ø. aarlig, fra 1. April 1930 at regne forhøjes til 1600 Kr. aarlig, svarende til det Beløb, der vilde have tilkommet Enken, saafremt Ulykkestilfældet havde kunnet henføres under nævnte Lovbestemmelse.